

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ภายใต้สภาวะการณ์การค้าเสรี และความเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับคณะกรรมการเช่นปัจจุบัน ภาครัฐและเอกชนจำเป็นที่จะต้องมีเป้าหมาย ทิศทาง และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ให้มีความเข้มแข็ง และมีเสถียรภาพไปในแนวทางเดียวกัน โดยภาครัฐควรเปลี่ยนบทบาทจากผู้กำหนด ความคุ้มภาคเอกชน มาเป็นผู้ดูแล ให้การสนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชน เพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปด้วยความสะดวก ลดภาระเงื่อนไขที่ไม่จำเป็นต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก อันเป็นการสร้างความได้เปรียบทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

การแข่งขันการค้าในรูปแบบเดิม เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทำเดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และค่าแรงราคาถูก เป็นปัจจัยหลักในการแข่งขัน หากปัจจุบัน ปัจจัยดังกล่าวไม่สามารถทำให้เศรษฐกิจ พัฒนาเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตลอดไป เพราะคู่แข่งขันที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์มือญี่มานามา ดังนั้น การแข่งขันการค้าธุรกิjinปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะใช้หลักการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantages) มาเป็นยุทธศาสตร์ในการแข่งขัน ซึ่งวิธีการสร้างความได้เปรียบคือ การให้ผู้ประกอบการห้องถิ่นมีส่วนร่วม (Participation) และสร้างระบบในการแข่งขัน (Systemic Competitiveness) โดยมีปัจจัยแห่งการสำเร็จ คือ การสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มทางธุรกิจ (Cluster Development) และการสร้างพันธมิตรทางการค้า (Network)

หอการค้าเป็นองค์กรหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ โดยการรวมกลุ่มทางธุรกิจ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเจริญให้บังเกิดแก่ภาคเศรษฐกิจ เพื่อการค้าเกิดจากการรวมตัวของชุมชน หรือสมาคมของพ่อค้า และผู้ประกอบการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของมวลสมาชิกเป็นสำคัญ (B.R. Sabade, 1994) ซึ่งหอการค้าจะมีบทบาทและที่ความสำคัญมากยิ่งขึ้นตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ปรับเปลี่ยนไป

หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ เกิดจากการรวมตัวของผู้ประกอบการภายในจังหวัดเมื่อ พ.ศ. 2520 ภายใต้พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. 2509 มีบทบาทและหน้าที่โดยทั่วไป คือ เป็นศูนย์รวมข้อมูลทางด้านการค้า การลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศ ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของสมาชิกร่วมกัน จังหวัดในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับจังหวัดและสังคมในภาพรวม และบทบาทในการเป็นองค์กรทางการค้า ให้การต้อนรับพบปะนักลงทุน และผู้แทนการค้าจากต่างประเทศ เพื่อให้ข้อมูลและส่งเสริมให้เกิดการค้าและการลงทุนระหว่างกัน (พระราชบัญญัติหอการค้า, 2509)

จากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้ภาครัฐมีการปรับลดขนาดองค์กรลง (Downsizing) เพื่อลดค่าใช้จ่าย ในขณะที่แนวโน้มในอนาคต การค้าจะทวีความสำคัญและเป็นการแข่งขันแบบเสรีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ภาครัฐจึงมีการปรับนโยบายที่จะให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเจริญของเศรษฐกิจ องค์กรหอการค้าจังหวัด จึงถูกกำหนดและคาดหวังให้เป็นองค์กรที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นมากตามไปด้วย หากลักษณะเฉพาะขององค์กรหอการค้าที่เป็นองค์กรไม่นุ่งเสงะกำไร (Non Profit Organization) ทำให้หอการค้าเป็นองค์กรที่ยังมีความอ่อนแอกลางการเงิน ไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะสนับสนุนสมาชิก และสังคมท้องถิ่นอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบจำนวนสมาชิกของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวน 566 ราย กับธุรกิจที่จดทะเบียนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีถึง 10,700 ราย (สำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดเชียงใหม่, 2544) พบว่ามีอัตราจำนวนสมาชิกต่อหนึ่งตัวแทนธุรกิจทั้งหมดของจังหวัดได้ ในขณะที่คณะผู้บริหารหอการค้าซึ่งมาจากกระบวนการเดียวกัน ไม่สามารถเป็นตัวแทนธุรกิจทั้งหมดของจังหวัดได้ ให้หอการค้าประับความสำเร็จทั้งในด้านการเป็นตัวแทนของธุรกิจ และการสร้างรายได้เพื่อนำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาหอการค้าอย่างยั่งยืนต่อไป หากจำนวนสมาชิกที่ยังเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อย (คู่มือหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่, 2540)

จากบทบาทความสำคัญขององค์กรหอการค้าจังหวัด และจำนวนสมาชิกที่มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนธุรกิจที่จดทะเบียนในจังหวัดเชียงใหม่ดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังของสมาชิกต่อบทบาทของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงบทบาท หรือกิจกรรมต่างๆ ของหอการค้า ให้สอดคล้องกับความคาดหวังของสมาชิก ซึ่งจะ

ส่งผลให้ธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสนใจ และสมัครเป็นสมาชิกของหอการค้าเพิ่มขึ้น ตลอดจนจะสามารถนำเป็นตัวแบบที่ดีในการศึกษา และขยายผลเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาองค์กรหอการค้าจังหวัดอื่นๆ ให้มีความเข้มแข็ง เป็นหลักสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงความคาดหวังของสมาชิก ต่อบทบาทของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่

1.3 นิยามศัพท์

ความคาดหวัง หมายถึง สิ่งที่สมาชิกคาดว่าจะได้รับบริการจากการเป็นสมาชิกของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ และบทบาทของหอการค้าในการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ซึ่งมีผลต่อสังคม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของสมาชิกต่อบทบาท หรือบริการที่หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำขึ้น หรือบทบาทที่หอการค้าควรจะเป็น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการ

หอการค้า หมายถึง หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันนิติบุคคลตามกฎหมาย ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นศูนย์รวมของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิสาหกิจต่างๆ ในจังหวัด มีบทบาทในการส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน หรือเศรษฐกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิสาหกิจ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีบทบาทในการรักษาผลประโยชน์ทางการค้าโดยล่วงรวมของจังหวัด ทั้งนี้เป็นสถาบันที่ดำเนินกิจการ โดยมิได้มุ่งแสวงหากำไรหรือรายได้เบ่งกัน

สมาชิกหอการค้า หมายถึง บุคคลธรรมดานะนิติบุคคลที่จดทะเบียนเป็นสมาชิกหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ และมีรายชื่อในทะเบียนสมาชิก

บทบาทของหอการค้า หมายถึง หน้าที่และการกิจของหอการค้าที่ดำเนินการ เพื่ออำนวยประโยชน์แก่สมาชิก ท่องถิ่น สังคม และประเทศชาติ ได้แก่

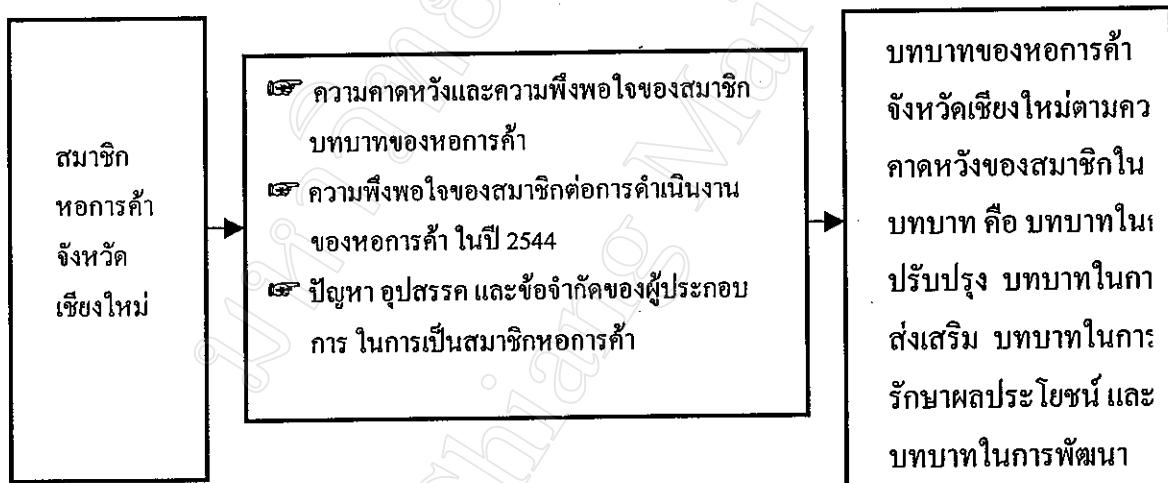
บทบาทในการปรับปรุง หมายถึง การดำเนินการของหอการค้าในการรวบรวมประเด็นปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบของภาคธุรกิจ หรือเอกชน และเสนอให้มีการแก้ไข

บทบาทในการส่งเสริม หมายถึง การดำเนินการของหอการค้าในการให้บริการแก่สมาชิก ทั้ง ในด้านการให้ข้อมูล การส่งเสริมการค้า-การลงทุน การออกเอกสาร-หนังสือรับรองทางการค้า การจัดอบรมสัมมนา และงานแสดงสินค้า

บทบาทในการรักษาผลประโยชน์ทางการค้า หมายถึง การดำเนินการของหอการค้าในการ เป็นตัวแทนของสมาชิกเพื่อแนะนำ แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เห็นว่าไม่เป็นธรรมในทางการค้า และการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการค้า

บทบาทในการพัฒนา นายถึง การดำเนินการของหอการค้าในการมีส่วนร่วมพัฒนา เศรษฐกิจ ชุมชน ทรัพยากรน้ำ การสร้างความสัมพันธ์กับภาคราชการ ตลอดจนการสร้างเครือข่าย และช่วยเหลือทางการตลาดแก่เอกชน

1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา



1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคาดหวังและความพึงพอใจของสมาชิก ต่อบทบาทของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
2. ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของสมาชิก ต่อการดำเนินงานของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
3. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดของผู้ประกอบการในการเป็นสมาชิกของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
4. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางปรับปรุง และประยุกต์ใช้ในการบริหารงานของหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น